

шемница: но момчешо му кашо чу шова, абіе опиде при царя, и занесши му всичкише жълпицы, щошо му бяше даль, назадъ, и положивъ ги предъ нозѣше му, благодари му зарадъ царскаша му милосшь, и му рече: «Добродѣшель, о Царю! возбудила те е да ме возлюбишь зарадъ ученіешо ми, безъ да гледашъ щошо самъ сиромаха родишеля сынъ, и шова е похвално: но понеже виждамъ, какъ шого самага моего родишеля, койшо е зарадъ шова исное мое учение деннонощно шрудилъ се, и големы иждивенія шпруваль, днесъ въ шемница и наказаніе осуждавашъ, защошо споредъ сиромашіяша си, и за да препишава себе и чадаша си, самаша нужда налага му да выка и предъ самаша швоя палаша. Того ради те молимъ да го просишь, защошо е неповиненъ: ако ли пакъ искашь да накажешъ повиннаго, шо шребваше да на кажешъ его родишеля, койшо го не е даль да се научи на мудросшь какъ шо мене, но го осшавилъ безъ учение, и го принудилъ да ходи и да продава крушчы.» Царь кашо чу шова ошъ момчешо, повелѣ абіе да пушташъ бащаша му, а момчешо награди еше помного зарадъ шаково благо-разуміе.

Л. С. К. = СКИИ